

JOURNAL ARMÉNIEN
MANZOUMEI-EFKIAR
33, Grand' Rue de la S-Porte, 38
CONSTANTINOPLE

ՅՈՒՐ ԵՄ ԵՆՈՐԵՒՆ
ՅՈՒՐ ԵՄ ԵՆՈՐԵՒՆ
ՅՈՒՐ ԵՄ ԵՆՈՐԵՒՆ

Մանգրամի Էփրեսար

ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ԱՌԱՒՈՏԵԱՆ

ԱԶԳԱՅԻՆ, ԳԱՂԱՔԱԿԱՆ, ԳՐԱԿԱՆ, ԳԻՏԱԿԱՆ ԵՒ ՏՆՏԵՍԱԿԱՆ

منظومه افكار
ارمنيه يومية و سياسية غزيرة
ادارها: م. باب مال جاد سنده ٢٨

ՅՈՒՐ ԵՄ ԵՆՈՐԵՒՆ
ՅՈՒՐ ԵՄ ԵՆՈՐԵՒՆ
ՅՈՒՐ ԵՄ ԵՆՈՐԵՒՆ

ՅՈՒՐ ԵՄ ԵՆՈՐԵՒՆ
Թերթիս Երրորդ Երեսին մէջ
կարգալէկ Լեւոն Բանդիւրսի
լիկ եւ հետաքրքրաւոր դասը, ու
բուն պատկերացում չկրցանք
վայել դնել:

ՆՈՐԵԿ ՅՈՐԻՆ

Անցեալ կիրակի կնուցեց կար մեր
հեղեցեցութիւնը մէջ:
Երբ հոգի մը կը մեկնի մեր մէջէն,
հեղեցեցութիւնը զանգալի յաման կը ծա-
նոցանէ այս երկրորդ ժողովրդի մէջ:
Ինչ ալ զանգալը լուսն կը մնայ, երբ
հոգի մը կ'ընկնէ մեր մէջ, երբ մանուկ
մը կը ծնի կամ կուգայ մատուցելու
եկեղեցեցութիւն, որով իւր ծնողքը կը վե-
րաբերին: Երբորդ մը կ'զգայնեցնէ ինչ
է մանչ, հոգեւոր քաջամարտիկ որ կ'ը-
նայ անմահութիւն մէջ սուղին: Երբ
խորհրդաւոր ու գաղտնաւոր է ծնունդ-
ը, նոր հոգեւոր մը մուտքը մեր մէջ
որ կուգայ անմահութիւն: Ինչպէս
հանգիստ պաշտօնի մ'ունենալ, յաւի-
տանաւորութեան հարցն է որ, միջին,
կնճապի, անխառնակի, կը կանգնի
մեր առջեւ: Բայց եթէ զփութարեւ
է մեզ համարող ինչ հոգի մը կ'ընկնէ
մեզ, զէրբին է հաւատարմ ինչ հոգի մը
որչինքն դուրս կուգայ Հոգեւոր ճակա-
տագրի խնդիրն իրաւունք ունի դա-
ւալ մեր ունի այնքան օրրանին երբ
որքան զերգեցման:

Կարծես, մանչ միայն կը տանի
մարդը, մանաւանդ կարգ մը արտիկ
որքան արտիկ ըլլալ կը սիրեն, անգա-
տուութեան կը նային ու զանց կ'ընեն
մահութեան իրաւունքը, առանց խորհու-
թիւն ու իր երկունքն ի միասին չի տես-
նի: Դժբեր կը տեսնէ: Եթէ արտիկը
ցնի, դառնալի, անարկուն է մանաւան-
դ: Դժբեր, զմայելի է տեսնել նորածին
մանուկ մը: Երբ մը այն, ուրախու-
թիւնն է որ կը ծագի: Ինչպէս ծնող-
ստեղծութիւնը դուրս յայտնող առաջ-
տուն պէս զուարթարար, կարգաւոր-
ող, ոգեւոր է անարկուն է երեւոյթն այդ
փոքրիկ նորակէն: Դառնալիք թէ
մ'ըլլաւ ալ փոքր, ո'րչափ ալ դոյզն ու
անգոր, զգալու, խորհելու եւ կամելու
համար անեղծութեամբ էակ մ'է այն, բան
մը որ մարդ մը պիտի ըլլայ:

Դիտելով, յոռեան հոս ալ զինա-
թափ է: Դիտելով, կ'ըստանան, կ'ը-
նայ եւ կը տիրի: Դառնալիք ո'ր
մ'ըլլաւ հոգեւոր, անյայտ ու անա-
մարտիկ, ան'ան ծարալ մ'ալ առաւ-
արդն: Դժբեր, զգալու, խորհելու եւ
կամելու համար անեղծութեամբ էակ
մ'է այն, բան մը որ մարդ մը պիտի
ըլլայ:

Թերթիս Երրորդ Երեսին մէջ
կարգալէկ Լեւոն Բանդիւրսի
լիկ եւ հետաքրքրաւոր դասը, ու
բուն պատկերացում չկրցանք
վայել դնել:

Դիտելով, յոռեան հոս ալ զինա-
թափ է: Դիտելով, կ'ըստանան, կ'ը-
նայ եւ կը տիրի: Դառնալիք ո'ր
մ'ըլլաւ հոգեւոր, անյայտ ու անա-
մարտիկ, ան'ան ծարալ մ'ալ առաւ-
արդն: Դժբեր, զգալու, խորհելու եւ
կամելու համար անեղծութեամբ էակ
մ'է այն, բան մը որ մարդ մը պիտի
ըլլայ:

Դիտելով, յոռեան հոս ալ զինա-
թափ է: Դիտելով, կ'ըստանան, կ'ը-
նայ եւ կը տիրի: Դառնալիք ո'ր
մ'ըլլաւ հոգեւոր, անյայտ ու անա-
մարտիկ, ան'ան ծարալ մ'ալ առաւ-
արդն: Դժբեր, զգալու, խորհելու եւ
կամելու համար անեղծութեամբ էակ
մ'է այն, բան մը որ մարդ մը պիտի
ըլլայ:

Երբ հոգի մը կը մեկնի մեր մէջէն,
հեղեցեցութիւնը զանգալի յաման կը ծա-
նոցանէ այս երկրորդ ժողովրդի մէջ:
Ինչ ալ զանգալը լուսն կը մնայ, երբ
հոգի մը կ'ընկնէ մեր մէջ, երբ մանուկ
մը կը ծնի կամ կուգայ մատուցելու
եկեղեցեցութիւն, որով իւր ծնողքը կը վե-
րաբերին: Երբորդ մը կ'զգայնեցնէ ինչ
է մանչ, հոգեւոր քաջամարտիկ որ կ'ը-
նայ անմահութիւն մէջ սուղին: Երբ
խորհրդաւոր ու գաղտնաւոր է ծնունդ-
ը, նոր հոգեւոր մը մուտքը մեր մէջ
որ կուգայ անմահութիւն: Ինչպէս
հանգիստ պաշտօնի մ'ունենալ, յաւի-
տանաւորութեան հարցն է որ, միջին,
կնճապի, անխառնակի, կը կանգնի
մեր առջեւ: Բայց եթէ զփութարեւ
է մեզ համարող ինչ հոգի մը կ'ընկնէ
մեզ, զէրբին է հաւատարմ ինչ հոգի մը
որչինքն դուրս կուգայ Հոգեւոր ճակա-
տագրի խնդիրն իրաւունք ունի դա-
ւալ մեր ունի այնքան օրրանին երբ
որքան զերգեցման:

Դիտելով, յոռեան հոս ալ զինա-
թափ է: Դիտելով, կ'ըստանան, կ'ը-
նայ եւ կը տիրի: Դառնալիք ո'ր
մ'ըլլաւ հոգեւոր, անյայտ ու անա-
մարտիկ, ան'ան ծարալ մ'ալ առաւ-
արդն: Դժբեր, զգալու, խորհելու եւ
կամելու համար անեղծութեամբ էակ
մ'է այն, բան մը որ մարդ մը պիտի
ըլլայ:

Դիտելով, յոռեան հոս ալ զինա-
թափ է: Դիտելով, կ'ըստանան, կ'ը-
նայ եւ կը տիրի: Դառնալիք ո'ր
մ'ըլլաւ հոգեւոր, անյայտ ու անա-
մարտիկ, ան'ան ծարալ մ'ալ առաւ-
արդն: Դժբեր, զգալու, խորհելու եւ
կամելու համար անեղծութեամբ էակ
մ'է այն, բան մը որ մարդ մը պիտի
ըլլայ:

Երբ հոգի մը կը մեկնի մեր մէջէն,
հեղեցեցութիւնը զանգալի յաման կը ծա-
նոցանէ այս երկրորդ ժողովրդի մէջ:
Ինչ ալ զանգալը լուսն կը մնայ, երբ
հոգի մը կ'ընկնէ մեր մէջ, երբ մանուկ
մը կը ծնի կամ կուգայ մատուցելու
եկեղեցեցութիւն, որով իւր ծնողքը կը վե-
րաբերին: Երբորդ մը կ'զգայնեցնէ ինչ
է մանչ, հոգեւոր քաջամարտիկ որ կ'ը-
նայ անմահութիւն մէջ սուղին: Երբ
խորհրդաւոր ու գաղտնաւոր է ծնունդ-
ը, նոր հոգեւոր մը մուտքը մեր մէջ
որ կուգայ անմահութիւն: Ինչպէս
հանգիստ պաշտօնի մ'ունենալ, յաւի-
տանաւորութեան հարցն է որ, միջին,
կնճապի, անխառնակի, կը կանգնի
մեր առջեւ: Բայց եթէ զփութարեւ
է մեզ համարող ինչ հոգի մը կ'ընկնէ
մեզ, զէրբին է հաւատարմ ինչ հոգի մը
որչինքն դուրս կուգայ Հոգեւոր ճակա-
տագրի խնդիրն իրաւունք ունի դա-
ւալ մեր ունի այնքան օրրանին երբ
որքան զերգեցման:

Դիտելով, յոռեան հոս ալ զինա-
թափ է: Դիտելով, կ'ըստանան, կ'ը-
նայ եւ կը տիրի: Դառնալիք ո'ր
մ'ըլլաւ հոգեւոր, անյայտ ու անա-
մարտիկ, ան'ան ծարալ մ'ալ առաւ-
արդն: Դժբեր, զգալու, խորհելու եւ
կամելու համար անեղծութեամբ էակ
մ'է այն, բան մը որ մարդ մը պիտի
ըլլայ:

Դիտելով, յոռեան հոս ալ զինա-
թափ է: Դիտելով, կ'ըստանան, կ'ը-
նայ եւ կը տիրի: Դառնալիք ո'ր
մ'ըլլաւ հոգեւոր, անյայտ ու անա-
մարտիկ, ան'ան ծարալ մ'ալ առաւ-
արդն: Դժբեր, զգալու, խորհելու եւ
կամելու համար անեղծութեամբ էակ
մ'է այն, բան մը որ մարդ մը պիտի
ըլլայ:

Երբ հոգի մը կը մեկնի մեր մէջէն,
հեղեցեցութիւնը զանգալի յաման կը ծա-
նոցանէ այս երկրորդ ժողովրդի մէջ:
Ինչ ալ զանգալը լուսն կը մնայ, երբ
հոգի մը կ'ընկնէ մեր մէջ, երբ մանուկ
մը կը ծնի կամ կուգայ մատուցելու
եկեղեցեցութիւն, որով իւր ծնողքը կը վե-
րաբերին: Երբորդ մը կ'զգայնեցնէ ինչ
է մանչ, հոգեւոր քաջամարտիկ որ կ'ը-
նայ անմահութիւն մէջ սուղին: Երբ
խորհրդաւոր ու գաղտնաւոր է ծնունդ-
ը, նոր հոգեւոր մը մուտքը մեր մէջ
որ կուգայ անմահութիւն: Ինչպէս
հանգիստ պաշտօնի մ'ունենալ, յաւի-
տանաւորութեան հարցն է որ, միջին,
կնճապի, անխառնակի, կը կանգնի
մեր առջեւ: Բայց եթէ զփութարեւ
է մեզ համարող ինչ հոգի մը կ'ընկնէ
մեզ, զէրբին է հաւատարմ ինչ հոգի մը
որչինքն դուրս կուգայ Հոգեւոր ճակա-
տագրի խնդիրն իրաւունք ունի դա-
ւալ մեր ունի այնքան օրրանին երբ
որքան զերգեցման:

Դիտելով, յոռեան հոս ալ զինա-
թափ է: Դիտելով, կ'ըստանան, կ'ը-
նայ եւ կը տիրի: Դառնալիք ո'ր
մ'ըլլաւ հոգեւոր, անյայտ ու անա-
մարտիկ, ան'ան ծարալ մ'ալ առաւ-
արդն: Դժբեր, զգալու, խորհելու եւ
կամելու համար անեղծութեամբ էակ
մ'է այն, բան մը որ մարդ մը պիտի
ըլլայ:

Դիտելով, յոռեան հոս ալ զինա-
թափ է: Դիտելով, կ'ըստանան, կ'ը-
նայ եւ կը տիրի: Դառնալիք ո'ր
մ'ըլլաւ հոգեւոր, անյայտ ու անա-
մարտիկ, ան'ան ծարալ մ'ալ առաւ-
արդն: Դժբեր, զգալու, խորհելու եւ
կամելու համար անեղծութեամբ էակ
մ'է այն, բան մը որ մարդ մը պիտի
ըլլայ:

Երբ հոգի մը կը մեկնի մեր մէջէն,
հեղեցեցութիւնը զանգալի յաման կը ծա-
նոցանէ այս երկրորդ ժողովրդի մէջ:
Ինչ ալ զանգալը լուսն կը մնայ, երբ
հոգի մը կ'ընկնէ մեր մէջ, երբ մանուկ
մը կը ծնի կամ կուգայ մատուցելու
եկեղեցեցութիւն, որով իւր ծնողքը կը վե-
րաբերին: Երբորդ մը կ'զգայնեցնէ ինչ
է մանչ, հոգեւոր քաջամարտիկ որ կ'ը-
նայ անմահութիւն մէջ սուղին: Երբ
խորհրդաւոր ու գաղտնաւոր է ծնունդ-
ը, նոր հոգեւոր մը մուտքը մեր մէջ
որ կուգայ անմահութիւն: Ինչպէս
հանգիստ պաշտօնի մ'ունենալ, յաւի-
տանաւորութեան հարցն է որ, միջին,
կնճապի, անխառնակի, կը կանգնի
մեր առջեւ: Բայց եթէ զփութարեւ
է մեզ համարող ինչ հոգի մը կ'ընկնէ
մեզ, զէրբին է հաւատարմ ինչ հոգի մը
որչինքն դուրս կուգայ Հոգեւոր ճակա-
տագրի խնդիրն իրաւունք ունի դա-
ւալ մեր ունի այնքան օրրանին երբ
որքան զերգեցման:

Դիտելով, յոռեան հոս ալ զինա-
թափ է: Դիտելով, կ'ըստանան, կ'ը-
նայ եւ կը տիրի: Դառնալիք ո'ր
մ'ըլլաւ հոգեւոր, անյայտ ու անա-
մարտիկ, ան'ան ծարալ մ'ալ առաւ-
արդն: Դժբեր, զգալու, խորհելու եւ
կամելու համար անեղծութեամբ էակ
մ'է այն, բան մը որ մարդ մը պիտի
ըլլայ:

Դիտելով, յոռեան հոս ալ զինա-
թափ է: Դիտելով, կ'ըստանան, կ'ը-
նայ եւ կը տիրի: Դառնալիք ո'ր
մ'ըլլաւ հոգեւոր, անյայտ ու անա-
մարտիկ, ան'ան ծարալ մ'ալ առաւ-
արդն: Դժբեր, զգալու, խորհելու եւ
կամելու համար անեղծութեամբ էակ
մ'է այն, բան մը որ մարդ մը պիտի
ըլլայ:

ՄԻՋԱԶԳԱՅԻՆ
2ԷՄՊՐԷՅՆԻ ՃԱՌԸ

[illegible][illegible]

